

18. navadna nedelja – leto C

Prilika o nespametnem bogatašu

Nekdo iz množice mu je rekel: »Učitelj, reci mojemu bratu, naj deli dediščino z menoj.« On pa mu je dejal: »Človek, kdo me je postavil za sodnika ali delivca nad vaju?« In rekel jim je: »Pazite in varujte se vsake pohlepnosti, kajti življenje nikogar ni v obilju iz njegovega premoženja.« Povedal jim je priliko: »Nekemu bogatemu človeku je polje dobro obrodilo, zato je v sebi razmišljal: »Kaj naj storim, ker nimam kam spraviti svojih pridelkov?« Rekel je: »Tole bom storil. Podrl bom svoje kašče in zgradil večje. Vanje bom spravil vse svoje žito in dobrine. Tedaj bom rekel svoji duši: Duša, veliko dobrin imaš, shranjenih za vrsto let. Počivaj, jej, pij in bodi dobre volje.« Bog pa mu je rekel: »Neumnež! To noč bodo terjali tvojo dušo od tebe, in kar si pripravil, čigavo bo?« Tako je s tistim, ki sebi nabira zaklade, ni pa bogat pred Bogom.« Lk 12,13-21

Počivaj, jej, pij in bodi dobre volje?

Nekemu bogatemu človeku je polje dobro obrodilo... zgradil je večje shrambe in si privoščil počitek. Kaj je v tem slabega? V glavi sem imel sličico nekega požeruha. Ko se ustavim, ne vem, kaj naj si mislim. Mi boste pomagali? Kaj je narobe s tem možem?

- Vsega ima dovolj, zato počiva. Bi moral delati?
- Mar ni gospodarno poskrbeti za to, kar je pridelal? Bi moral vse razdati?
- Jezus pravi: »Pazite in varujte se vsake pohlepnosti!« Saj mož ni bil pohlepen. Ko je imel dovolj se je ustavil. Lahko bi garal in garal, da bi imel še več, pa se je ustavil.
- Presneto, kaj je sploh narobe. Aha, ni mislil na Boga? Ampak saj o tem ni besede. Bi lahko iz tega, da počiva, sklepali, da na Boga ne misli? Če bi bolj delal, bi sklepali, da ima čas tudi za molitev? Ne.

Poglejte, čisto sem zmeden. Mar ni ta mož čisto tak kot smo mi vsi? Ko nekaj naredimo, si rečemo, hvala Bogu, sedaj pa lahko počivamo. In sedaj so tu dopusti in počitnice ali ni naše geslo zelo podobno besedam bogatega kmeta: Počivaj, jej, pij in bodi dobre volje!

Ni težava v bogastvu, v premoženju, ki ga ima, tudi ne v potrebnem počitku in veselju, ampak nekje drugje. Verjetno je težava v cilju! Cilj, ki ga ima mož je počitek in užitek. V čem pa naj bi cilj njegovega življenja? V **neprestanem darovanju in osebni rasti!** Ja, Bog je zahteven. Še enkrat ponovimo: **Cilj življenja je v neprestanem darovanju, umiranju in osebni**

rasti! Težava bogatega kmeta je bila, da je mož, ko je prišel do vsega, kar je potreboval za telesno življenje, končal kakršno koli prizadevanje. Potem je le še užival in v tem je videl cilj.

V tej luči se mi zdi, da še bolj jasno razumem tisti evangelij o bogatem mladeniču, ki Jezusa sprašuje, kaj naj stori, da doseže večno življenje. Jezus mu pravi: Spolnjudi zapovedi. Ta mu odvrne, vse to sem storil. Jezus pa mu pravi, potem pa pojdi naprej, prodaj kar imaš in hodi za menoj. Ob tem evangeliju hitro rečemo, ja, prodati, kar imamo, pomeni slediti Bogu v posvečenem življenju. Za druge ta prodaja ne velja. A ni tako! Jezus vidi polnost življenja v neprestanem prizadevanju za rast. **Odpovedovati se počivanju na doseženih uspehih, to pomeni, prodati premoženje!** Če nam je uspelo spolniti zapovedi, potem moramo iti naprej, potem moramo še bolj zaživeti v razdajanju in darovanju. Če nam je postalo domače darovanje, moramo iti naprej: naprej v umiranje sebi, Bog pa bo poskrbel za težji križ, da ga bomo lahko nosili v ljubezni do drugih. Kako krut je naš Bog, bi lahko rekli. Nikoli nima dovolj! Ne, ve, da nas je ustvaril tako, da ne bomo srečni, če se ustavimo. Ustvarjeni smo za neprestano rast, za življenje za druge, za darovanje, za umiranje, da rodimo sad ljubezni!

Če se vrnemo nazaj k bogatemu kmetu in Jezusovi graji, lahko sedaj prenesemo njegovo podobo v naše življenje. Kako grozno smo podobni temu nespametnemu bogatašu:

- Kot otroci smo vedno čakali, da bo mama rekla, da smo naredili vse, da se lahko v miru igramo, da imamo čas zase, da se naužijemo svobode.
- Za mlade že dolgo velja geslo: Carpe diem – Izkoristi dan. Uživaj, dokler si mlad. Hitro opraviti dolžnosti v šoli ali pri študiju, potem pa si privoščiti užitek.
- Starši danes veljate za nore že, če se poročite in sprejmete odgovornost vzgoje. Kako daleč je šele slediti evangeliju!? Ali ne rečete raje uživajva in privoščiva si, kadar je le mogoče. Ali pa: Sedaj so otroci preskrbljeni, uživajva. To je geslo mnogih generacij staršev. Jezus pa pravi danes: Kaj imate od tega? Vaše življenje ni od užitka in počitka! Darovanje, življenje za drugega je veselje ne krivica!
- Starejši: Modrost naj bi bila v sivih laseh! Da, če boste živeli zato, da se darujete, da nase naložite odgovornost modre starosti, ne da vsako odgovornost pozabite, ker ste svoje že naredili. Ne! Čas za počitek in uživanje bo v nebesih. Tu pa je čas darovanja in umiranja v veselju! Kljub počitnicam in dopustom, cilj ostaja isti: Ljubi in v ljubezni umirati sebi. Da, umirati, da bi živeli polno in iz sebe naredili čudovite božje podobe, podobe svetih mož in žena!